

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei – taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei – majorări de întârziere aferente;
- Z lei – penalități de întârziere.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- arată că în urma inspecției fiscale care a vizat perioada04.2010 –12.2010 a fost obligată la plata sumei de Z lei cu titlu

de TVA și Z lei cu titlu de majorări și penalități de întârziere, faptele fiind stabilite eronat în raportul de inspecție fiscală, precum și măsura impunerii în sarcina sa a obligațiilor fiscale de plată;

- precizează că în luna aprilie 2010 a înregistrat în contabilitate factura storno nr. Z emisă către SC "F" SRL în valoare totală de Z lei din care TVA în sumă de Z lei, reprezentând stornarea facturii nr. Z emisă cu ocazia efectuării serviciilor de transport, inspectorii fiscali reținând în baza prevederilor art. 11 alin. 1 din Codul fiscal că s-au stornat veniturile obținute fără a fi stornate și cheltuielile aferente;

- susține că a prestat un serviciu în contrapartida căruia urma să încaseze un venit, astfel fiind evident că ceea ce trebuia stornat era numai acel venit, nu și cheltuielile aferente, neavând obligația și nici posibilitatea de a stabili ponderea acestor cheltuieli în raport cu serviciul prestat, astfel că stornarea a fost făcută conform dispozițiilor legale existente în acest sens și în consecință, fapta ce i se impută și pentru care a fost obligată să plătească TVA în sumă de Z lei, raportul de inspecție și decizia de impunere sunt nelegale și netemeinice;

- menționează că în luna august 2010 a înregistrat achiziții de carne în valoare de Z lei și a dedus TVA aferentă în sumă de Z lei în baza avizului de expediere nr. Z de la SC "E" SRL, iar ulterior înregistrării operațiunii în baza avizului s-a înregistrat și factura nr. Z, astfel că înregistrarea TVA în baza avizului de expediere constituie o simplă greșeală contabilă, de altfel în declarația 394 pe semestrul 2/ 2010 nu au existat diferențe între sumele declarate de cele două societăți pentru că și emitentul SC "E" SRL a colectat aceeași sumă;

- arată că în timpul inspecției fiscale generale anterioare, pentru că stocul de materii prime la Z era de Z lei, s-a dispus inventarierea patrimoniului, la data de2010 constatându-se că stocul scăzuse la Z lei pentru că în luna iulie 2010 a efectuat livrări intracomunitare de materii prime (carcasă de porc) în sumă de Z lei către firma K din Bulgaria, ca urmare fiind solicitate informații inspectorilor fiscali din Bulgaria privind aceste tranzacții și constatându-se că marfa achiziționată din România s-a întors în țară în aceeași lună (iulie), având ca destinatarie trei firme din România cu același administrator ca firma bulgară, aceasta fiind tratată de organele fiscale bulgare drept o firmă "fantomă" și operațiunile efectuate ca elementele constitutive ale unei fraude de tip "carusel";

- consideră că a efectuat livrări intracomunitare de bunuri, scutite de TVA întrucât societatea beneficiară este înmatriculată în Bulgaria și i-a prezentat un cod valabil de înregistrare de TVA atribuit de autoritățile competente bulgare.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției

privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 465/03.05.2011.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În luna aprilie 2010 SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă factura storno nr. Z emisă către SC "F" SRL în valoare totală de Z lei cu TVA colectată în sumă de Z lei, reprezentând stornarea facturii de transport nr. Z, astfel că a stornat veniturile din Contul 704 "Venituri din lucrări executate și servicii prestate", fără să fie stornate și cheltuielile și taxa dedusă aferentă acestora, suma apărând pe lista neconcordanțelor la declarația 394 cu SC "F" SRL.

Societatea a înregistrat în luna august 2010 achiziții de carne de la SC "E" SRL în baza avizului de expediere nr. Z în valoare de Z lei din care TVA în sumă de Z lei, aviz ce nu constituie document justificativ pentru deducerea TVA, administratorul societății recunoscând în nota explicativă că deducerea TVA în baza avizului de expediere a fost o eroare contabilă.

De asemenea, în luna iulie 2010 a înregistrat livrări de carne-carcasă de porc către societatea K din Bulgaria în valoare totală de Z lei fără a colecta TVA în sumă de Z lei, considerând aceste operațiuni ca intracomunitare și scutite de taxă.

În urma verificărilor încrucișate privind firma bulgară și a schimbului internațional de informații-SCAC 2004, organele fiscale din Bulgaria precizează că despre aceste tranzacții nu se poate spune că s-au realizat efectiv, deoarece mărfurile s-au reîntors în România în aceeași perioadă către 3 societăți române afiliate având același sediu și administrator-asociat cu firma bulgară, serviciile de transport nu au fost achiziționate de la firma S din Bulgaria înscrisă în CMR-uri ca transportator, iar vehiculele de transport menționate sunt înmatriculate ca semiremorci, care nu corespund transportului de carne, astfel că firma bulgară este considerată "fantomă" și parte a unei fraude de tip "carusel".

Pe baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit un debit suplimentar reprezentând TVA în sumă de Z lei (Z lei + Z lei + Z lei), în urma refacerii situației privind taxa pe valoarea adăugată rezultând o TVA de plată la data de 31.12.2010 în sumă de Z lei (Z lei – Z lei TVA de rambursat).

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată datorate, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei și penalități de întârziere în sumă de Z lei, pe perioada2010 –2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z nr. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală RO Z.

1. Taxa pe valoarea adăugată

1.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe asupra taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din factura de stornare nr. Z emisă de SC "X" SRL și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei înregistrată ca deductibilă în baza avizului de expediție nr. Z.

În fapt, în luna aprilie 2010 SC "X" SRL a înregistrat în evidența contabilă factura de stornare nr. Z în valoare totală de Z lei din care TVA colectată în sumă de Z lei (în roșu) emisă către SC "F" SRL, cu explicația de stornare a facturii de transport nr. Z, în baza căreia a diminuat veniturile înregistrate și TVA colectată, fără să storneze cheltuielile și taxa dedusă aferentă, iar TVA stornată apare pe lista neconcordanțelor la declarația 394 privind operațiunile efectuate cu SC "F" SRL.

De asemenea, în luna august 2010 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei în baza avizului de expediție nr. Z și nu a facturii fiscale, privind achiziții de carne în valoare de Z lei de la SC "E" SRL.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 11 alin. (1), art. 145 alin.(2) lit. a) și alin.(8) lit. a), art. 146 alin.(1) lit. a), art. 155 alin.(1) și art. 156 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

"Art. 11. – (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

[...]

Art. 145. – (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factura fiscală**, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. [...].

Art. 146. – (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).

[...]

Art. 155. – (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/ prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. [...].

[...]

Art. 156. - Evidența operațiunilor. (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

[...]

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricarei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

[...]

(4) Evidențele prevăzute la alin.(1) – (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.”, coroborate cu dispozițiile pct. 46 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, care prevăd că:

”46. - (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin.(1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare,

beneficiarul va solicita furnizorului/ prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate, societatea avea obligația de a deține și de a prezenta o factură în original sau duplicat conform cu originalul, care să cuprindă toate informațiile necesare, emisă cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care a luat naștere faptul generator al taxei, fapt neîndeplinit de către contestatoare în ceea ce privește TVA în sumă de Z lei dedusă incorect în baza avizului de expediție nr. Z, care nu constituie document de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

De altfel, prin nota explicativă dată în timpul inspecției fiscale, anexată la dosar, administratorul societății recunoaște că operațiunea în cauză a fost înregistrată dintr-o eroare contabilă, nefiind prezentată factura fiscală în original.

Totodată, cu privire la TVA în sumă de Z lei înregistrată în roșu în baza facturii fiscale nr. Z reprezentând stornarea facturii de transport nr. Z în valoare totală de Z lei, pentru aceasta nu există dovada că a fost acceptată de către beneficiara SC “F” SRL din Z și suma stornată apare în lista neconcordanțelor la declarația 394 nefiind declarată de firma parteneră, mai mult societatea nu a stornat și cheltuielile deduse și TVA aferentă odată cu veniturile obținute din prestarea serviciilor de transport.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că SC “X” SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei dedusă în baza unui aviz de expediție în august 2010 și nu au luat în considerare operațiunea de stornare din evidența contabilă a taxei în sumă de Z lei efectuată în aprilie 2010, stabilind suplimentar o taxa pe valoarea adăugată datorată în sumă de Z lei.

1.2. În legătură cu taxa pe valoarea adăugată în sumă de 831.930 lei, cauza supusă soluționării este dacă SC “X” SRL din Z îndeplinește sau nu condițiile de scutire de TVA pentru înregistrările privind livrări de carcasă de porc către firma K din Bulgaria, în condițiile în care administrația fiscală bulgară precizează în răspunsul transmis nouă că marfa achiziționată s-a reîntors în România în aceeași perioadă către firme afiliate, însă nici contestatoarea și nici firma bulgară nu au achiziționat și nu au achitat transportul intracomunitar, iar vehiculele înscrise în CMR-uri sunt semiremorci, nefiind adecvate transportului de carcasă de porc.

Potrivit constatărilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. Z și Decizia de impunere nr. Z, reiese că în luna iulie 2010 SC “X” SRL a înregistrat în contabilitate livrări intracomunitare de carcasă de porc în

baza unui număr de Z de facturi în valoare totală de Z lei, către firma K – Bulgaria, pentru care nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

Prin răspunsul primit din Bulgaria la formularul de schimb internațional de informații-SCAC 2004, autoritățile fiscale bulgare au comunicat că nu s-a putut efectua controlul încrucișat la firma bulgară, marfa a fost declarată că s-a întors în România tot în luna iulie 2010 către Z societăți afiliate având același administrator (cetățean român) și același asociat cu firma din Bulgaria, serviciile de transport de la firma S din Bulgaria înscrisă în CMR-uri ca transportator nu au fost declarate de firma K din Bulgaria, de altfel nici de către contestatoare, iar vehiculele de transport nu corespund pentru transportul de carcasă de porc fiind înregistrate ca semiremorci.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 128 alin. (1) și (9) și art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

“Art. 128. Livrarea de bunuri. (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin.(1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

[...]

Art. 143. Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

[...]

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, [...].

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, [...], documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin.(1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.”, completate cu cele ale art. 10 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.503/ 2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) – i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.222/ 2006, unde se specifică:

“Art. 10. (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepțiile

de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere, se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/ comanda de vânzare/ cumpărare, documentele de asigurare.”

Așadar, livrările intracomunitare sunt livrări de bunuri, expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de către client ori de altă persoană în contul acestora, fiind scutite de taxă pe valoarea adăugată livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din celălalt stat membru, justificate cu documente legale (facturi, documente de transport intracomunitar, contracte de vânzare-cumpărare, etc.).

În ceea ce privește situația SC “X” SRL din Z în calitate de contestatoare, în plus față de informațiile din răspunsul autorităților fiscale bulgare la formularul întocmit privind schimbul internațional de informații-SCAC 2004 că mărfurile figurează că s-au reîntors în România în aceeași perioadă, din documentele prezentate de contestatoare se reține că aceasta nu a achiziționat serviciile de transport intracomunitar de la firma S din Bulgaria înscrisă în CMR-uri, iar contravaloarea celor Z de facturi în valoare totală de Z lei a fost încasată integral în numerar, câte o factură pe zi, în lei, societatea neprezentând contracte sau alte documente legale privind aceste tranzacții.

Pe cale de consecință, deoarece firma din Bulgaria către care s-au făcut livrările de carne nu a putut fi verificată privind livrările efective, iar serviciile de transport intracomunitar dintr-un stat membru în alt stat membru nu au fost declarate nici de către firma bulgară, nici de către contestatoare, rezultă că organele de inspecție fiscală legal au procedat la reîncadrarea tranzacțiilor ca nefiind livrări intracomunitare, conform prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, citate anterior, stabilind că SC “X” SRL nu îndeplinește condițiile legale privind scutirea de TVA, având obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

Concluzionând cele arătate la pct. 1.1 și 1.2 din prezenta decizie privind taxa pe valoarea adăugată, se mențin măsurile organelor de inspecție fiscală privind stabilirea pentru SC “X” SRL din Z a taxei pe valoarea adăugată suplimentare în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

2. Cu privire la majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accesorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, fiind calculate ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

La art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

3. În legătură cu contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că aceasta este de competența Activității de Inspecție Fiscală Z în calitate de organ emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin.(2)

din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv